

En Besvarelse til dem der Anser Lovene Vedrørende Frafald (Apostasi) som Barbariske

Muslimer anklages ofte for at følge et forældet system, som ikke har bidraget med løsninger til de moderne tiders realiteter. Vi bliver fortalt, at alle de større tankesystemer og religiøse praksis er blevet moderniseret, for at imødekomme de ændrede værdier og modernitetens udfordringer. Vores respons til dette er i bedste fald ofte defensivt og mere realistisk, undskyldende (apologetisk).

Når Islams idéer placeres under mikroskopet af ikke-muslimer, sætter de dens værdisystem i en dok, som er baseret på kriterier fra deres egne systemer. Hvorfor skulle vi som Muslimer ikke reagere på denne fremgangsmåde på en måde, der sømmer sig for et folk, som resolut accepterer, at Islam er korrekt og ikke behøver begrundelse? Hvor ofte underlægger vi deres systemer den samme kritik, og kræver at de begrundet deres holdning? De kræver en reform for Islam, som vi afviser, men vi skal kræve en radikal ændring i de systemer, de adopterer og bærer til verden, som den eneste model for ethvert civiliseret folkeslag.

Den intellektuelle modkamp starter her; fra denne dag, vi hverken kan eller vil tillade, at de vestlige kapitalistiske nationers angreb foregår upåagtet. Vores respons skal være oprigtig, og utvetydig; ikke ud fra holdningen om lighed mellem vores kulturer, eller en accept af præmissen, at der ikke er nogen absolut sandhed. Det skal foregå på en måde, som anerkender, at de korrupte rødder i ethvert system, som udformes af mennesket, er tilbøjelige til modsigelser og uklarhed. Sådant et system ophøjer værdier, som stemmer overens med de laveste instinkter og adopterer holdninger, der er såvel diametrale modsætninger, som fejlagtige målestokke, som gavner dem der er i stand til at tage magten over de forarmede og svage.

En idé der kræver besvarelse er angrebet på aspekter af Shari'ah som værende barbariske. De hævder, at målestokken for hvad der er acceptabelt, over 1400 år siden, er anderledes fra de acceptable normer i dag. Derfor siger de, det er barbarisk at stene ægteskabsbryderen og piske horkarlen, og hugge tyvens hånd af, og - mest kontroversielt i deres øjne - at dræbe den frafaldne.

Så er det sagt. Jeg kan lige forestille mig at menneskerettighedsorganisationerne samler deres kapitalistiske brødre, og de opgivende (defaitistiske) Muslimer kryber sammen. Men det er en uigenkaldelig ordre fra Skaberen, uden forvrængning, ophævelse eller overgivelse. Allahs Sendebud (saaws) sagde:

”Man baddala deenuhu faqtulooh”

”Den som ændrer sin Deen, dræb ham.” [Bukhari]

Dette går imod den kapitalistiske natur. Hvordan kan nogen dræbes for at vælge at afvise Islam? går dette ikke imod konceptet om religionsfrihed? Og hvad med formaningen i Qur'an:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنَ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

”Lad der ikke være nogen tvang i Deen; Sandheden skelnes tydeligt fra falskheden; så den der afviser Taghoot, og har imaan på Allah, har taget fat i det mest troværdige håndgreb, som aldrig brydes. Og Allah hører og ved alting.” [MOQ Al-Baqarah:256]

Beskytter dette ikke retten til religionsfrihed?

Det simple svar til dette spørgsmål er: Det gør det ikke. Dette vers relaterer til afvisningen af, at tvangskonvertere nogen til Islam, imod hans eller hendes vilje, ikke til en Muslim, som benægter Islam og bliver en frafalden (*murtaḍ*).

I stedet for at forsvare eller bagatellisere denne ordre, så skal vi bringe kampen tilbage til det kapitalistiske Vesten.

I England for eksempel blev dødsstraffen for mord først afskaffet i 1965, men meget få ved at den forblev i lovbøgerne for drab af et medlem af den britiske royale familie, og for forræderiske gerninger, inklusive militære overtrædelser, indtil 1998. Så teoretisk set indtil 1998, kunne en person henrettes for en gerning imod staten.

Udover stater, som bærer dødsstraffen for civile forbrydelser, har USA også en stipulation for henrettelse af militære tjenestemænd i krigstid. Der er 15 overtrædelser som bærer dødsstraf i krigstid; de inkluderer desertering og ikke at adlyde en officers ordre.

Det fortæller os, at der findes en accept i USA og indtil for nylig i England, at den som forråder sit land skal dræbes. Reaktionen blandt de lavere dele af Englands sladderpresse over de Muslimer, som blev anklaget for at kæmpe i Afghanistan, var at stemple dem, som forrædere der skulle for retten som sådan, nogle kaldte endda til, at de skulle dræbes, hvis de blev fundet skyldige, men i sladderbladenes øjne havde de allerede været for retten, og fundet skyldige i den offentlige opinions sladder retssal.

Derfor er der en aktuel accept i USA, og en vid opinionsbase i det britiske samfund, som et resultat af den sensationalistiske presse, at den som forråder 'sit land' skal straffes hårdt, mens den som bryder sit løfte med sin Skaber, skal have lov til at praktisere sin personlige frihed.

Hvorfor eksisterer der sådan en uoverensstemmelse i deres tænkning; hvis de virkelig tror på frihed så skal den omfatte alle områder, og ikke kun dem som passer til deres holdninger.

De adopterer disse uoverensstemmende holdninger og skammer sig ikke over det, til trods for at de udspringer det uperfekte; hvordan kan vi tilsidesætte eller skamme os over Allahs (swt) Ahkaam, til trods for det faktum at de er guddommelige? Vi skal være ligefrem og modigt holde fast i Islam, når vi kaster os ud i diskussioner.

O Muslimer, det er ikke tilladt for Muslimer, at udtynde den purrene Islamiske tænkning, med holdningen om, at det vil bidrage til massernes accept af Islam. Allah (swt) åbenbarede denne Deen som den er, og som værger af det profetiske budskab er vi forpligtet til at overlevere den som det var meningen den skulle overleveres. Islam vil enten være kilden til lykke eller frygt når vi møder vores Rabb til vores regnskab. At ændre Islam, for at glæde menneskets lyster, gør visselig Allah (swt) vred, og gør os lave i Hans (swt) øjne.

Muslimer skal præsentere alle de Islamiske regler og love på den purrene måde de blev leveret af Allahs Sendebud (saaws). Vi skal ikke tøve med at præsentere dem, som en del af Allahs (swt) Deen, som er baseret på en fuldstændig anderledes og fundamental filosofi, i forhold til Kapitalismen - mens lovene i Vesten udspringer fra menneskehedens forstand og er i konstant forandring - så er Islams love fra Allah (swt), og er konstante og uændrede.

Udover at præsentere de Islamiske regler skal vi også fremhæve det vestlige systems uoverensstemmelser og den uretfærdighed menneskeheden står overfor under sekularismens åg.

Vi er nød til at vende skuden, og sætte Kapitalismen i dokken, ikke Islam.